

SFS 2001:1072

Utkom från trycket
den 14 december 2001

Förordning om ändring i förordningen (1997:692) om förbränning av farligt avfall;

utfärdad den 6 december 2001.

Regeringen föreskriver att 1–3, 12 och 27 §§ förordningen (1997:692) om förbränning av farligt avfall skall ha följande lydelse.

1 §¹ I denna förordning avses med

farligt avfall: fast eller flytande avfall som anges i 4 § avfallsförordningen (2001:1063),

förbränningsanläggning: varje teknisk inrättning som används till förbränning genom oxidation av farligt avfall med eller utan utnyttjande av den värme som alstras, inklusive förbehandling och pyrolys eller andra termiska behandlingsprocesser, t.ex. plasmaprocess, i den mån som produkterna därav sedan förbränns. Detta inbegriper anläggningar som förbränner sådant avfall som normalt bränsle eller som tilläggsbränsle i en industriprocess. Denna definition omfattar hela anläggningen och det tillhörande området, inklusive utrymmen för avfallsmottagning, lagring och förbehandling, förbränningsugnen, avfall från denna, system för bränsle- och lufttillförsel, utrustning för behandling av rökgaser och avloppsvatten samt utrustning och system för styrning av förbränningen och fortlöpande registrering och övervakning av förbränningsförhållandena,

ny förbränningsanläggning: en anläggning för vilken drifttillstånd beviljats den 31 december 1996 eller senare,

befintlig förbränningsanläggning: en anläggning för vilken det ursprungliga drifttillståndet beviljats före den 31 december 1996,

gränsvärde för utsläpp: den masskoncentration av förorenande ämnen i utsläpp från en anläggning som inte får överskridas under en viss period,

verksamhetsutövare: varje fysisk eller juridisk person som driver en förbränningsanläggning, eller som har eller till vilken har delegerats den ekonomiska beslutanderätten över anläggningen,

tillsynsmyndighet: den myndighet som anges i 4 § förordningen (1998:900) om tillsyn enligt miljöbalken och i bilagan till den förordningen.

2 § Denna förordning skall tillämpas på förbränning av farligt avfall som anges i 1 § till denna förordning. Undantagna från detta är följande typer av farligt avfall:

¹ Senaste lydelse 1998:933.

1. Brännbart flytande avfall inklusive spillolja enligt definitionen i förordningen (1993:1268) om spillolja, om avfallet uppfyller följande kriterier:

a) Massainnehållet av polyklorerade aromatiska kolväten, t.ex. polyklorerade bifenyl (PCB) eller pentaklorfenol (PCP), får inte överstiga 2 mg/kg.

b) Beståndsdelar som anges i bilaga 1 till denna förordning får inte finnas i avfallet i mängder eller i koncentrationer som kan medföra risk för skada på miljön, särskilt jord, luft, vatten, växter och djur, eller medföra fara för människors hälsa.

c) Det effektiva värmevärdet skall uppgå till minst 30 MJ per kg.

2. Brännbart flytande avfall som inte kan orsaka utsläpp av andra ämnen i rökgasen från förbränningen eller högre koncentrationer av dessa ämnen än förbränning av lätt eldningsolja.

3. Följande avfallsslag om avfallet inte innehåller beståndsdelar som anges i bilaga 1 till denna förordning.

Avfallsslag	Avfallstyp enligt bilaga 2 avfallsförordningen (2001:1063)
– smittförande avfall	18 01 03*
	18 02 02*

3 §² Utöver bestämmelserna i denna förordning gäller i fråga om hantering av farligt avfall också 9, 14 och 15 kap. miljöbalken och avfallsförordningen (2001:1063).

12 § Innan avfallet godkänns för behandling på förbränningsanläggningen skall verksamhetsutövaren vidta följande:

1. Bestämma avfallsets massa.

2. Kontrollera de handlingar som krävs enligt avfallsförordningen (2001:1063) och, i förekommande fall, de som krävs enligt rådets förordning (EEG) nr 259/93 av den 1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen³ och förordningen (1995:701) om gränsöverskridande transporter av avfall.

3. Ta representativa prover, om det inte är olämpligt, före lossning, för att kontrollera att avfallet överensstämmer med den beskrivning som avses i 11 § och för att göra det möjligt för tillsynsmyndigheten att identifiera det behandlade avfallsets art. Dessa prover skall bevaras i minst en månad efter förbränningen.

27 §⁴ Avfall från driften av förbränningsanläggningen skall återvinnas eller bortskaffas i enlighet med tillstånd som har meddelats med stöd av 9 kap. miljöbalken. Avfallet skall förbehandlas om det följer av ett meddelat tillstånd. Avfallen skall hållas åtskilda till dess att de återvinns eller bortskaffas. En sådan teknik som underlättar återvinning eller säkert bortskaffande skall väljas.

² Senaste lydelse 1998:933.

³ EGT L 30, 6.2.1993, s. 1 (Celex 31993R0259).

⁴ Senaste lydelse 1998:933.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

På regeringens vägnar

KJELL LARSSON

Kathrin Flossing
(Miljödepartementet)

